

„Bliver du her til Frokost?“ afbrød Fru Bertha ham for ikke at lade sig friste til et hvast Svar.

„Ja, har Jytte ikke sagt det? Det var jo en Aftale.“

„Har I da noget for?“

„Saa det veed du heller ikke! Jo, jeg foreslog, at vi skulde følges hen til Karsten From. Han er nemlig ved at male mit Portræt og har lavet et Par Udkast. Og nu vil Jytte hjælpe mig med at træffe en Afgørelse.“

Fru Bertha havde standset sine Strikkepinde.

„Det kan Jytte ikke have sagt. Du maa tage fejl, John!“

I det samme kom Jytte ind fra sit Værelse ved Siden af. Hun havde godt hørt Fættøren komme, men hun stod dengang midt i en Omklædning. Nu saae hun med første Blik, at John allerede havde sladret af Skole.

„Hvad er der? ... I ser saa højtidelige ud.“

„Sig mig,“ sagde Moderen. „Det kan jo ikke være rigtigt, hvad John her fortæller, at du tænker paa at gøre Hr. From et Besøg. John maa have misforstaaet dig, ikke sandt?“

Jytte havde i Virkeligheden ganske slaaet Tanken af Hovedet. Men Moderens Tone krænkede hende.

„Hvorfor det? Naar jeg kan gøre John en Tjeneste med det?“

„Ja, hvad har du egenlig imod From?“ spurgte Jægermesteren. „Jeg har mærket det før, Tante Bertha, at du ikke synes om ham. Han har jo ganske vist sine Underligheder; men en genial Kunstner kan nu ikke være noget Normalmenneske. Jeg finder endda, at From har langt